

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Doneta Melnikova împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni, privind încasarea despăgubirilor de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2012 Doneta Melnikova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni (în continuare CIA „ASITO” SA), solicitînd încasarea sumei de 8 169 (opt mii una sută șazeci și nouă) lei cu titlu de despăgubire și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că la 08 septembrie 2011 între CIA „ASITO” SA și Doneta Melnikova a fost încheiat un contract de asigurare benevolă nr.363650648. Ulterior, la 20 mai 2012, automobilul de model Toyota Corolla, n/î CPH975, pentru care a fost încheiat contractul de asigurare, a fost parțial deteriorat. Dat fiind faptul că în temeiul pct.3.1.4 al contractului de asigurare vizat incidentul dat se consideră caz asigurat, asiguratul Doneta Melnikova a înștiințat compania despre accidentul produs și a solicitat deschiderea unui dosar de daune și repararea prejudiciului. După comunicarea sumei despăgubirii și din considerentul că cu această sumă nu a fost de acord, a solicitat evaluarea de către un evaluator independent a prejudiciului real cauzat, care a conchis că suma necesară pentru reparație este de 17 311,46 (șaptesprezece mii trei sute unsprezece) lei.

La 16 iulie 2012 a adresat CIA „ASITO” SA o reclamație prin care a solicitat efectuarea recalculului sumei despăgubirii, însă i-a fost refuzat.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 29 septembrie 2015 a fost admisă cererea depusă de Doneta Melnikova. A fost încasat de la CIA „ASITO” SA în beneficiul lui Doneta Melnikova suma de 5 772 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și cheltuieli de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 245 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei în mărime de 360 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 3 200 lei, iar în total suma de 9 577 (nouă mii cinci sute șaptezeci și șapte) lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 a fost respinsă cererea de apel depusă de CIA „ASITO” SA și a fost menținută hotărîrea Judecătorei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 29 septembrie 2015.

La 07 iunie 2016 CIA „ASITO” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă acțiunea.

În motivarea cererii a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au apreciat arbitrar probele din dosar, fiind încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de CIA „ASITO” SA ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului,

nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Mai mult ca atât, Completul remarcă faptul că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în cererea de apel din 15 februarie 2016, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas